SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 27. septembra 2007*

V združenih zadevah C-208/06 in C-209/06,

katere predmet sta predloga za sprejetje dveh predhodnih odločb na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija), z odločbama z dne 4. maja 2006, ki sta prispeli na Sodišče 8. maja 2006, v postopkih

**Medion AG** (C-208/06)

proti

**Hauptzollamt Duisburg,**

in

**Canon Deutschland GmbH** (C-209/06)

proti

**Hauptzollamt Krefeld,**

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J. N. Cunha Rodrigues, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh, sodniki, in P. Lindh (poročevalka), sodnica,

generalni pravobranilec: Y. Bot,
sodni tajnik: J. Swedenborg, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. marca 2007,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Medion AG in Canon Deutschland GmbH H. Nehm, odvetnik,

— za francosko vlado G. de Bergues in A.-L. During, zastopnika,

— za Komisijo Evropskih skupnosti J. Hottiaux, zastopnica, skupaj z B. Wägenbaurjem, odvetnikom,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

## Sodbo

1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago tarifnih podštevilk 8525 40 91 in 8525 40 99 Kombinirane nomenklature iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2263/2000 z dne 13. oktobra 2000 (UL L 264, str. 1), Uredbo Komisije (ES) št. 2031/2001 z dne 6. avgusta 2001 (UL L 279, str. 1) in Uredbo Komisije (ES) št. 1789/2003 z dne 11. septembra 2003 (UL L 281, str. 1, v nadaljevanju: KN).

2 Predloga sta bila vložena v okviru dveh sporov, in sicer med Medion AG (v nadaljevanju: Medion) in Hauptzollamt Duisburg ter med Canon Deutschland GmbH (v nadaljevanju: Canon) in Hauptzollamt Krefeld, glede uvrstitve video snemalnih kamer, ki sta jih ti družbi uvozili v Nemčijo, v KN.

## Pravni okvir

3 KN, ki je bila uvedena z Uredbo št. 2658/87, temelji na harmoniziranem sistemu poimenovanj in šifrskih oznak blaga (v nadaljevanju: HS), ki ga je pripravil Svet za carinsko sodelovanje – ki je postal Svetovna carinska organizacija – in ki ga je

vzpostavila mednarodna konvencija, sklenjena v Bruslju 14. junija 1983 in v imenu Skupnosti potrjena s Sklepom Sveta 87/369/EGS z dne 7. aprila 1987 (UL 198, str. 1). Iz HS povzema šestmestne tarifne številke in podštevilke, le sedma in osma tarifna številka sta njena lastna uvrstitev.

4 Drugi del navedene priloge obsega oddelek XVI, ki obsega poglavje 85 z naslovom „Stroji in mehanske naprave; elektrotehniška oprema; njihovi deli; naprave za snemanje in reprodukcijo zvoka, naprave za snemanje in reprodukcijo televizijske slike in zvoka, deli in pribor za te proizvode".

5 Tarifna številka 8525 40 z naslovom „Video kamere za snemanje posamičnih slik in druge video snemalne kamere; digitalni fotoaparati" obsega tarifno podštevilko 8525 40 91 z naslovom „Druge video snemalne kamere: primerne le za snemanje zvoka in slike, posnetih s televizijsko kamero" in tarifno podštevilko 8525 40 99 z naslovom „Druge video snemalne kamere: drugo".

6 Pojasniti je treba, da je besedilo tarifnih podštevilk 8525 40 91 in 8525 40 99 enako v uredbah št. 2263/2000, 2031/2001 in 1789/2003.

7 Video snemalne kamere, uvrščene v tarifno podštevilko 8525 40 91, so predmet 4,9-odstotne carine, medtem ko se ta carina za video snemalne kamere iz tarifne podštevilke 8525 40 99 zviša na 14-odstotno stopnjo.

8 Splošna pravila za razlago KN, ki so navedena v njenem prvem oddelku, naslov I, A, določajo zlasti:

„Blago se v kombinirani nomenklaturi uvršča po naslednjih načelih:

[...]

2. a) Za proizvod ali izdelek, ki je naveden ali zajet v poimenovanju posamezne tarifne številke, se šteje tudi proizvod, ki ni kompleten ali končen, če ima bistvene značilnosti kompletnega ali končnega proizvoda. Pod tarifno številko se uvršča tudi kompleten ali končen proizvod (ali proizvod, ki se uvršča kot kompleten ali končen po tem pravilu), če se predloži nesestavljen ali razstavljen.

[...]"

9 Komisija Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije redno in v skladu s členom 9(1) Uredbe št. 2658/87 objavlja „pojasnjevalne opombe h kombinirani nomenklaturi Evropskih skupnosti" (v nadaljevanju: pojasnjevalne opombe). Te opombe, ki se nanašajo na Uredbo št. 2263/2000 (UL 2000, C 199, str. 1) in se lahko delno uporabijo v zadevi C-209/06, glede tarifne podštevilke 8525 40 99 določajo:

„Drugo

Ta tarifna podštevilka zajema kombinacije video kamer in naprav za slikovno in tonsko snemanje ali reprodukcijo (t. i. kamkoderji), ki lahko ne le snemajo sliko, ampak tudi televizijski program. Posnete slike lahko reproducirajo prek zunanjega televizijskega sprejemnika.

Vendar pa se kamkoderji, ki lahko snemajo samo z video kamero posnete slike in jih reproducirajo prek zunanjega televizijskega sprejemnika, uvrščajo v tarifno podštevilko 8525 40 91."

10 Pojasnjevalne opombe so bile spremenjene na podlagi obvestila Komisije z dne 6. julija 2001 (UL C 190, str. 10). Pod tarifno podštevilko 8525 40 99 je bilo povzeto navedeno besedilo in vstavljen naslednji odstavek:

„Pod to tarifno podštevilko sodijo tudi ‚kamkorderji', pri katerih je video vhod zaprt s pokrovom (zaslonom) ali drugim sredstvom ali pri katerih je mogoče video vhod aktivirati naknadno ob pomoči programa, ker so te naprave zasnovane za snemanje programov, ki jih oddaja televizija ali drugi od zunaj prihajajoči video signali."

11 Pojasnjevalne opombe so po sprejetju uredb št. 2031/2001 in 1789/2003 ostale nespremenjene.

## Spora o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

*Skupna dejstva v obeh zadevah*

12 Družbi Medion in Canon sta v Nemčijo uvozili digitalne video snemalne kamere, opremljene z „vmesnikom IEEE 1394“, ki omogoča prenos digitalnih podatkov. Te naprave so opremljene z menijem, sestavljenim iz vrste tipk in majhnim barvnim LCD-zaslonom.

13 Iz opisov teh proizvodov in njihovih navodil za uporabo izhaja, da lahko kupec izbira med gledanjem video zapisov na barvnem „LCD“ zaslonu kamere ali njihovim prenosom, z ustreznimi kabli, na druge naprave, na primer na televizijo, ki ponuja veliko večjo sliko in boljšo kakovost. Ta funkcija se običajno imenuje „DV-out“.

14 Nekatere druge video snemalne kamere imajo možnost sprejemanja podatkov od drugih naprav, pri čemer se video snemalne kamere uporabljajo kot magnetoskopi za snemanje digitalnih sekvenc iz računalnika, na primer, montiranje videa. Te funkcije, imenovane „DV-in“, družbi Medion in Canon pri uvozu video snemalnih kamer, ki so predmet spora o glavni stvari, nista omenili.

15 Poleg tega niti proizvajalci navedenih video snemalnih kamer niti družbi Medion in Canon v opisih teh video snemalnih kamer oziroma v njihovih navodilih za uporabo niso predlagali, da bi se funkcija DV-in aktivirala naknadno ali da bi jo lahko aktivirale tretje osebe. Po drugi strani sta dve družbi v istem obdobju uvozili video snemalne kamere, glede katerih je bilo jasno določeno, da imajo funkcijo DV-in.

*Zadeva C-208/06*

16 Družba Medion je februarja 2004 pri pristojnem carinskem uradu v Essen-Stadthafnu (Nemčija) zahtevala carinjenje z namenom, da se dajo digitalne video snemalne kamere vrste MD 9069 v prost promet in uvrstijo v tarifno podštevilko 8525 40 91 KN. Navedeni urad je to video snemalno kamero uvrstil med blago, ki sodi pod tarifno podštevilko 8525 40 99 KN.

17 Družba Medion je v svoji tožbi pred Finanzgericht Düsseldorf v bistvu trdila, da v odločilnem trenutku prejema carinske deklaracije video snemalna kamera ni mogla imeti funkcije DV-in. Prav tako je pojasnila, da ji je proizvajalec za te video snemalne kamere zatrdil, da naprava lahko pridobi funkcijo DV-in le s ponovnim programiranjem „bralnega pomnilnika z možnostjo brisanja in programiranja", za kar bi potrebovali bodisi novo opremo bodisi kvalificiranega inženirja, ki bi zamenjal matično ploščo. Družba Medion je poleg tega trdila, da je prejela zavezujoče tarifne informacije nizozemskega carinskega urada, ki je iste video snemalne kamere uvrstil v tarifno podštevilko 8525 40 91 KN.

18 Finanzgericht Düsseldorf je odredilo izvedensko mnenje glede vprašanj, ali bi bilo mogoče video snemalno kamero brez spremembe strojne opreme nastaviti tako, da bi bilo mogoče snemati sliko in zvok, ki prihaja iz zunanjih naprav, in kako bi bilo to mogoče doseči.

19 Predložitveno sodišče je po predložitvi izvedenskega mnenja obravnavalo uvrstitev sporne video snemalne kamere. Trdilo je, da v trenutku nastanka carinskega dolga navedena video snemalna kamera še ni imela značilnosti, upoštevnih za uvrstitev, dobila pa jih je oziroma bi jih le naknadno, po nastavitvi.

20 Prav tako je opozorilo, da na vprašanje uvrstitve blaga, ki ob carinjenju nekaterih značilnosti še nima, ampak jih dobi po nastavitvi, v okviru pravnega reda Skupnosti ni mogoče podati enotnega odgovora. V zvezi s tem se sklicuje na zavezujoče nizozemske tarifne informacije, ki jih navaja družba Medion, kot tudi na odločbo francoske Commission de conciliation et d'expertise douanière z dne 7. oktobra 2003. To Sodišče se zato sprašuje o vplivu naknadnih nastavitev na uvrstitev blaga.

21 V teh okoliščinah je Finanzgericht Düsseldorf prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba video snemalno kamero, ki ob uvozu nima zmogljivosti za snemanje zunanjih video signalov, umestiti v tarifno podštevilko 8525 40 99 KN, če je mogoče s pritiskom na določene gumbe video priključek nastaviti kot video vhod, čeprav proizvajalec in prodajalec te možnosti nista navedla niti nanjo nista opozorila?"

*Zadeva C-209/06*

22 Družba Canon je med julijem 2001 in februarjem 2002 dala v prost promet modele video snemalnih kamer MV 400, MV 425 in MV 3 MC. Navedla je, da te video snemalne kamere sodijo v tarifno podštevilko 8525 40 91 KN. Pri pregledu je carinski urad v Krefeldu (Nemčija) prišel do sklepa, da je treba te video snemalne kamere uvrstiti v tarifno podštevilko 8525 40 99 KN. Tožba je bila predložena Finanzgericht Düsseldorf.

23 Družba Canon je v utemeljitev svoje tožbe poudarila razliko med modeli video snemalnih kamer, ki jih uvaža, glede na to ali imajo funkcijo DV-in ali ne, in trdila, da je pri spornih video snemalnih kamerah navedeno funkcijo mogoče aktivirati le s spremembo programske opreme. Družba Canon je tudi poudarila, da naj bi bilo, čeprav bi bila uvrstitev v tarifno podštevilko 8540 25 99 mogoča, če bi bila funkcija DV-in aktivirana po carinjenju, to v nasprotju s temeljnim načelom, bistvenim pri tarifni uvrstitvi. Opiranje na aktiviranje po carinjenju bi porajalo negotovost glede tega, ali je do aktivacije sploh prišlo, in torej glede uvrstitve blaga.

24 Predložitveno sodišče je odredilo enako izvedensko mnenje kot v sporu, ki zadeva družbo Medion.

25 Po predložitvi izvedenskega mnenja je Finanzgericht Düsseldorf prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali se video snemalna kamera, ki ob uvozu nima zmogljivosti snemanja od zunaj prihajajočih video signalov, uvršča v tarifno podštevilko 8525 40 99 KN, če je mogoče video priključek z določenim programom naknadno nastaviti kot videovhod, čeprav proizvajalec in prodajalec te možnosti nista navedla niti nanjo nista opozorila?“

26 S sklepom predsednika Sodišča z dne 26. junija 2006 sta bili zadevi C-208/06 in C-209/06 združeni za pisni in ustni postopek ter izdajo skupne sodbe.

## Vprašanji za predhodno odločanje

Stališča, predložena Sodišču

27 Po mnenju družb Medion in Canon je treba na vprašanji za predhodno odločanje odgovoriti nikalno. Navajata več razlogov, zaradi katerih bi bilo treba video snemalne kamere, ki so predmet sporov o glavni stvari, uvrstiti pod tarifno podštevilko 8525 40 91, in ne pod tarifno podštevilko 8525 40 99.

28 Najprej navajata, da se z nobeno od video snemalnih kamer ob carinjenju ni dalo snemati od zunaj prihajajočih video zvočnih signalov. Družba Canon meni, da je mogoče le program, ki je v trenutku carinjenja operativen, šteti za objektivno značilnost naprave.

29 Družbi Medion in Canon sta prav tako zatrjevali, da bi vsaka sprememba brez soglasja proizvajalca, vključno s spremembo kod in nastavitev programa, na podlagi katerega deluje DV, za ti dve družbi torej pomenila kršitev njunih pravic industrijske lastnine.

30 Na koncu sta družbi Medion in Canon pojasnili, da se je moral izvedenec, ki ga je imenovalo predložitveno sodišče, zelo potruditi, da je aktiviral funkcijo DV-in. Na obravnavi sta dodali, da so video snemalne kamere, ki so predmet spora o glavni stvari, po nastavitvi te funkcije lahko delovale kot magnetoskop le, če so bile priključene na osebni računalnik, in ne samostojno.

31 Francoska vlada meni, da je treba zadevne video snemalne kamere v sporu o glavni stvari uvrstiti pod tarifno podštevilko 8525 40 99. Objektivne značilnosti in lastnosti blaga ni mogoče zmanjšati zgolj na funkcije tega blaga, ki so lahko delovale v danem trenutku, temveč zajemajo vse morebitne funkcije navedenega blaga. Tako bi bilo treba funkcijo, kakršna je DV-in, čeprav neaktivno, šteti za objektivno značilnost in lastnost teh video snemalnih kamer, pod pogojem, da jo je mogoče aktivirati brez spremembe strojne opreme.

32 Komisija prav tako meni, da navedene video snemalne kamere sodijo v kategorijo „drugo" v smislu tarifne podštevilke 8525 40 99. Po njenem mnenju je uvrstitev v KN odvisna od funkcij, ki jih video snemalne kamere lahko imajo ob uvozu, torej od morebitnih funkcij, ki jih v tem trenutku imajo.

*Odgovor Sodišča*

33 Iz besedila vprašanj, ki ju je treba obravnavati skupaj, izhaja, da predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali se lahko oziroma ali je treba za uvrstitev video snemalnih kamer upoštevati možnost aktiviranja funkcije DV-in, če ta funkcija ni bila aktivna na dan carinjenja, vendar bi bila lahko aktivirana naknadno, z ročno nastavitvijo ali z dodatnim programom. Poleg tega se sprašuje o pomenu, ki ga ima lahko dejstvo, da proizvajalec s tem, ni niti navedel niti opozoril na to možnost v trenutku carinjenja.

34 Najprej je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da so odločilno merilo za tarifno uvrščanje blaga, zaradi zagotavljanja pravne varnosti in lažjega nadzora, na splošno njegove objektivne značilnosti in lastnosti, kot so opredeljene opisu v tarifni

številki KN ter pojasnilih oddelkov in poglavij (glej zlasti sodbe z dne 26. septembra 2000 v zadevi Eru Portuguesa, C-42/99, Recueil, str. I-7691, točka 13, z dne 16. februarja 2006 v zadevi Proxxon, C-500/04, ZOdl., str. I-1545, točka 21, in z dne 15. februarja 2007 v zadevi RUMA, C-183/06, ZOdl., str. I-1559, točka 27).

35 V zvezi s tem ni upoštevno, ali je proizvajalec proizvoda skušal poudariti določeno značilnost navedenega proizvoda.

36 Sodišče je poleg tega odločilo, da so odločilno merilo za carinsko uvrščanje blaga v KN objektivne značilnosti in lastnosti proizvodov, kot so bili dani v carinjenje (glej sodbi z dne 17. marca 1983 v zadevi Dinter, 175/82, Recueil, str. 969, točka 10, in z dne 27. maja 1993 v zadevi Gausepohl-Fleisch, C-33/92, Recueil, str. I-3047, točka 9). Te objektivne značilnosti in lastnosti proizvodov se morajo preveriti v trenutku carinjenja (glej v tem smislu sodbe z dne 8. februarja 1990 v zadevi van de Kolk, C-233/88, Recueil, str. I-265, točka 12, z dne 12. decembra 1996 v zadevi Foods Import, C-38/95, Recueil, str. I-6543, točka 17, in z dne 13. julija 2006 v zadevi Anagram International, C-14/05, ZOdl., str. I-6763, točka 26).

37 Poleg tega je lahko namen proizvoda objektivno merilo za uvrstitev, če je neločljivo povezan s proizvodom, pri čemer je treba neločljivo povezanost presojati glede na njegove objektivne značilnosti in lastnosti (glej sodbi z dne 1. junija 1995 v zadevi Thyssen Haniel Logistic, C-459/93, Recueil, str. I-1381, točka 13, in z dne 11. januarja 2007 v zadevi B. A. S. Trucks, C-400/05, ZOdl., str. I-311, točka 29).

38 Sodišče je odločilo, da iz člena 2(a) Splošnih pravil za razlago KN izhaja, da je treba za namene tarifne uvrstitve nepopolni ali nedokončani proizvod primerjati s popolnim ali dokončanim, pod pogojem, da ima njegove bistvene značilnosti (glej

sodbo z dne 9. februarja 1999 v zadevi ROSE Elektrotechnic, C-280/97, Recueil, str. I-689, točka 18). Del proizvoda mora biti dovolj velik ali pomemben, da daje proizvodu njegovo bistveno značilnost (glej v tem smislu sodbi z dne 5. oktobra 1994 v zadevi Voogd Vleesimport en -export BV, C-151/93, Recueil, str. I-4915, točka 20, in z dne 15. decembra 1994 v zadevi GoldStar Europe, C-401/93, Recueil, str. I-5587, točke od 26 do 28).

39 Iz pojasnjevalnih opomb izhaja, da se video snemalne kamere iz tarifne podštevilke 8525 40 91 od video snemalnih kamer, ki sodijo pod tarifno podštevilko 8525 40 99, ločijo po zmogljivosti slednjih, da lahko poleg tega, da snemajo glasove in slike prek kamere ali mikrofona, snemajo iste elemente, kadar ti ne izvirajo iz navedene kamere ali mikrofona, pač pa iz drugih virov. Bistvena značilnost video snemalnih kamer iz tarifne podštevilke 8525 40 99 je torej zlasti funkcija DV-in, to pomeni njena zmogljivost snemanja video zapisov, ki prihajajo od zunaj.

40 Ta možnost je dostopna neposredno uporabniku, kadar je proizvajalec predvidel preprosto aktiviranje funkcije DV-in, pri čemer je ta aktivacija pojasnjena v navodilih za uporabo, ki jih prejme kupec naprave. Če postopek v navedenih navodilih ni naveden, je za to, da je lahko funkcija DV-in bistvena značilnost video snemalne kamere, potrebno, da lahko uporabnik, ki nima posebnih sposobnosti, preprosto opravi ročno nastavitev, ne da bi se spremenila strojna oprema. Zato je nujno, da imajo video snemalne kamere pred aktiviranjem funkcije DV-in strukturo, ki vsebuje bistvene lastnosti navedene funkcije, in da elementi, ki ji omogočajo aktiviranje, niso pogojeni z dodajanjem druge strojne opreme.

41 Poleg tega je za uvrstitev video snemalnih kamer pod tarifno podštevilko 8525 40 99 nujno, da je video snemalna kamera, če se je opravila ročna nastavitev in je funkcija DV-in aktivirana, delovala podobno kot druge video snemalne kamere, ki so izrecno zasnovane za funkcijo DV-in. Še zlasti mora biti mogoče to video snemalno kamero, tako kot slednje, uporabljati za snemanje video zvočnih zapisov, ki prihajajo od zunaj, samostojno in ne da bi bila odvisna od zunanje strojne ali programske opreme.

42 V zadevah v sporu o glavni stvari, iz spisovnega gradiva in zlasti iz izvedenskih mnenj, ki jih je odredilo predložitveno sodišče, izhaja, da je ročna nastavitev video snemalnih kamer za aktiviranje funkcije DV-in razmeroma zapletena. Na internetu je treba poiskati navodila o ročni nastavitvi tipk (za video snemalne kamere Médion) ali kupiti program (za video snemalne kamere Canon), za vse naprave pa velja, da jih je treba povezati z osebnim računalnikom in uporabiti določene pripomočke, kot je kabel „LANC". Poleg tega sta družbi Médion in Canon na obravnavi zatrjevali, da je treba video snemalno kamero, čeprav je funkcija DV-in aktivirana, povezati še z osebnim računalnikom, da bi lahko delovala na ta način.

43 Glede na navedeno bo moralo nacionalno sodišče presoditi stopnjo zapletenosti ročnih nastavitev, ki jih je treba opraviti za aktiviranje funkcije DV-in, in preveriti podobnost in samostojnost delovanja video snemalnih kamer, ki so predmet spora o glavni stvari, glede na tiste, ki vsebujejo funkcijo DV-in. Če bi predložitveno sodišče menilo, da funkcijo DV-in z lahkoto aktivira uporabnik brez posebnih znanj, pri čemer se strojna oprema video snemalne kamere ne bi spremenila, in če bi preverilo podobnost in samostojnost delovanja, bi bilo treba video snemalno kamero uvrstiti v tarifno podštevilko 8525 40 99. Če ti pogoji ne bi bili izpolnjeni, bi bilo treba te video snemalne kamere uvrstiti v tarifno podštevilko 8525 40 91.

44 Zato je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je mogoče video snemalno kamero uvrstiti v tarifno podštevilko 8525 40 99 KN le, če je funkcija snemanja slik in zvoka, ki ne izvira iz integrirane kamere ali mikrofona, ampak iz drugih virov, aktivna v trenutku carinjenja ali če bi lahko uporabnik brez posebnih znanj navedeno funkcijo, čeprav proizvajalec ni nameraval poudariti te značilnosti, brez težav aktiviral pozneje, pri čemer se strojna oprema video snemalne kamere ne bi spremenila. V primeru naknadnega aktiviranja je prav tako potrebno, prvič, da video snemalna kamera, ko je aktiviranje končano, deluje podobno kot druga video snemalna kamera, katere funkcija snemanja slik in zvoka, ki ne izvira iz kamere ali mikrofona, ampak iz drugih virov, je aktivirana v trenutku carinjenja, in, drugič, da gre za samostojno delovanje. Obstoj teh pogojev mora biti mogoče preveriti v trenutku carinjenja. Nacionalno sodišče mora preveriti, ali so ti pogoji izpolnjeni. Če

ti pogoji niso izpolnjeni, je treba to video snemalno kamero uvrstiti v tarifno podštevilko 8525 40 91 kombinirane nomenklature.

## Stroški

45 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

**Video snemalno kamero je mogoče uvrstiti v tarifno podštevilko 8525 40 99 Kombinirane nomenklature iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, kot je bila spremenjena z uredbami Komisije (ES) št. 2263/2000 z dne 13. oktobra 2000, št. 2031/2001 z dne 6. avgusta 2001 in št. 1789/2003 z dne 11. septembra 2003, le če je funkcija snemanja slik in zvoka, ki ne izvira iz integrirane kamere ali mikrofona, ampak iz drugih virov, aktivna v trenutku carinjenja ali če bi lahko uporabnik, ki nima posebnih znanj, navedeno funkcijo, čeprav proizvajalec ni nameraval poudariti te značilnosti, brez težav aktiviral naknadno, pri čemer se strojna oprema video snemalne kamere ne bi spremenila. V primeru naknadnega aktiviranja je prav tako potrebno, prvič, da video snemalna kamera, ko je aktiviranje končano, deluje podobno kot druga video snemalna kamera, katere funkcija snemanja slik in zvoka, ki ne izvira iz kamere ali**

**mikrofona, ampak iz drugih virov, je aktivirana v trenutku carinjenja, in, drugič, da gre za samostojno delovanje. Obstoj teh pogojev mora biti mogoče je preveriti v trenutku carinjenja. Nacionalno sodišče mora preveriti, ali so ti pogoji izpolnjeni. Če ti pogoji niso izpolnjeni, je treba to video snemalno kamero uvrstiti v tarifno podštevilko 8525 40 91 kombinirane nomenklature.**

Podpisi